● ПІДГОТОВКА МОБІЛІЗОВАНИХ

ЗАНЯТТЯ НА ПОЛІГОНІ ТРИВАЮТЬ СІМ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ

У процесі навчання експлуатації інженерної техніки мобілізовані одночасно вчаться рити траншеї, котловани, бліндажі. Більш досвідчені їхні колеги «з нуля» створюють захищені блокпости з усіма інженерними комунікаціями і проходами.
Заняття на полігоні тривають сім днів на тиждень. У неділю лише замість спеціальної підготовки заняття з гуманітарним нахилом, правове інформування, вивчення статутів тощо.

4

● НЕЗЛАМНІ СОЛДАТИ

ХРОНІКА ВІЙНИ КІБОРГА ДІБРОВА

Віталія Діброва призвав до війська дніпропетровський військкомат. У мирному житті він — охоронець, коханий чоловік і батько. Зі сльозами на очах на війну його проводжають дружина й дворічна донечка: «Татку, повертайся скоріше, я буду чекати на тебе…»
За декілька днів він опиниться в справжнісінькому пеклі...

5

Народна АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

СУБОТА, 14 ЛЮТОГО 2015 РОКУ №17 (5352)

● ПІДСУМКИ МІНСЬКИХ ПЕРЕГОВОРІВ

ЗАВТРА ГАРМАТИ МАЮТЬ ЗАМОВЧАТИ

Фото з архіву «НА»

За підсумками мінських переговорів у «нормандському форматі», які тривали понад 18 годин, за участю Президента України Петра Порошенка, Канцлера Німеччини Ангели Меркель, Президента Франції Франсуа Олланда та Президента Росії Володимира Путіна сторони досягли домовленостей про припинення вогню в ніч з суботи на неділю (з 14 на 15 лютого), звільнення всіх заручників та відновлення Україною контролю над державним кордоном.

СТОР. 2

► ПРИПИНЕННЯ ВОГНЮ МАЄ СУПРОВОДЖУВАТИСЯ ВІДВЕДЕННЯМ ВАЖКОЇ АРТИЛЕРІЇ КАЛІБРОМ БІЛЬШЕ 100 ММ НА ВІДСТАНЬ ВІД МІНСЬКОЇ ЛІНІЇ ДЛЯ НЕЗАКОННИХ ЗБРОЙНИХ УГРУПОВАНЬ І ФАКТИЧНОЇ ЛІНІЇ ПЕРЕБУВАННЯ ДЛЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ НА 25 КМ. ЗАГАЛЬНА БУФЕРНА ЗОНА СКЛАДЕ ТАКИМ ЧИНОМ 50 КМ. БУФЕРНА ЗОНА ДЛЯ РЕАКТИВНИХ СИСТЕМ ЗАЛПОВОГО ВОГНЮ СТАНОВИТИМЕ 70 КМ, ДЛЯ РСЗВ ТИПУ «СМЕРЧ», «ТОРНАДО» ТА «УРАГАН» — 140 КМ

► ПІДПИСАНІ ДОМОВЛЕНОСТІ ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ЗВІЛЬНЕННЯ ВСІХ ЗАРУЧНИКІВ ПРОТЯГОМ 19 ДНІВ. ДЛЯ ВІДВЕДЕННЯ ВАЖКОЇ АРТИЛЕРІЇ ВСТАНОВЛЕНО ТЕРМІН У 14 ДНІВ, ПІСЛЯ ЦЬОГО ПРОТЯГОМ П'ЯТИ ДНІВ МАЮТЬ БУТИ ЗВІЛЬНЕНІ ЗАРУЧНИКИ

► ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ ПОЛІТИЧНОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ МАЄ БУТИ ЗАПРОВАДЖЕНО СПІЛЬНИЙ ЗАХИСТ УКРАЇНСЬКОГО КОРДОНУ ЗА УЧАСТЮ ПРЕДСТАВНИКІВ ОБСЄ. НА ДРУГОМУ ЕТАПІ ДО КІНЦЯ РОКУ УКРАЇНСЬКІ ПРИКОРДОННИКИ МАЮТЬ У ПОВНОМУ ОБСЯЗІ ВІДНОВИТИ КОНТРОЛЬ НАД УКРАЇНСЬКИМ КОРДОНОМ

► «РОЗШИРЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ БУДЕ ВІДБУВАТИСЯ ВИКЛЮЧНО В РАМКАХ КОНСТИТУЦІЙНИХ ЗМІН ЩОДО ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ, НА ЖОДЕН КОМПРОМІС ЩОДО ФЕДЕРАЛІЗАЦІЇ МИ НЕ ПІШЛИ»

► ВДАЛОСЯ ДОМОВИТИСЯ ПРО БЕЗУМОВНИЙ ДОСТУП УКРАЇНИ ТА МІЖНАРОДНИХ ПАРТНЕРІВ ДО НАДАННЯ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ НАСЕЛЕННЮ ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ

● ОФІЦІЙНО

РОЗ'ЯСНЕННЯ ЩОДО ПОРЯДКУ ВИПЛАТ ДОДАТКОВИХ ВИНАГОРОД ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ

Наказом Міністра оборони України затверджено порядок та умови виплати винагород та механізм підтвердження виконання окремих завдань під час АТО, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

За безпосередню участь в АТО військовослужбовцям виплачується винагорода у розмірі 100% від місячного грошового забезпечення, але не менше 3 тисяч гривень на місяць. У разі участі в АТО менше одного календарного місяця — розмір визначається пропорційно дням участі.

СТОР. 3

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

«ГАРЯЧА» ТЕЛЕФОННА ЛІНІЯ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

17 лютого 2015 року з 16.00 до 17.00 редакція газети «Народна армія» проводить пряму телефонну лінію з читачами.
На запитання наших читачів відповідатимуть представники Головного управління оборонного і мобілізаційного планування Генерального штабу Збройних Сил України.
Чекаємо ваших дзвінків з актуальних питань призову за мобілізацію військовозобов'язаних громадян на військову службу до лав Збройних Сил України за телефоном: 0(44) 489 50 06.
Читачі, які з певних причин не матимуть можливості зателефонувати до редакції, можуть завчасно надіслати свої запитання електронною поштою: n_army@army.kiev.ua

● ПІДСУМКИ МІНСЬКИХ ПЕРЕГОВОРІВ

ЗАВТРА ГАРМАТИ МАЮТЬ ЗАМОВЧАТИ

За словами Петра Порошенка, українській стороні виставляли низку неприйнятних умов. «Ми не пішли на жодні ультиматуми і чітко наголосили, що припинення вогню оголошується без будь-яких попередніх умов. Припинення вогню має супроводжуватися відведенням важкої артилерії калібром більше 100 мм на відстань від Мінської лінії для незаконних збройних угруповань і фактичної лінії перебування для Збройних Сил України на 25 км. Загальна буферна зона складе таким чином 50 км», — розповів Президент. При цьому буферна зона для реактивних систем залпового вогню становитиме 70 км, для РСЗВ типу «Смерч», «Торнадо» та «Ураган» — 140 км.

Також підписані домовленості передбачають звільнення всіх заручників протягом 19 днів. Для відведення важкої артилерії встановлено термін у 14 днів, після цього протягом п'яти днів мають бути звільнені заручники. Президент повідомив, що порушив питання про звільнення Надії Савченко. «Мене було поінформовано, що це має бути зроблено найближчим часом, по завершенні медичної експертизи і попереднього слідства. Я звернувся, щоб це було зроблено негайно, і це було підтримано Федеральним канцлером Німеччини Ангелою Меркель та Президентом Франції Франсуа Олландом», — розповів глава держави.

Президент повідомив, що є чітке зобов'язання про виведення найближчим часом усіх іноземних військ з території України.

Також детально розписана імплементація частини Мінських угод щодо перекриття державного кордону. Наголошено, що після завершення політичного врегулювання має бути запроваджено спільний захист українського кордону за участю представників ОБСЄ. «На другому етапі до кінця року українські прикордонники мають в повному обсязі відновити контроль над українським кордоном», — повідомив Президент. За його словами, дати та цифри чітко зазначені у спільній декларації лідерів країн «нормандського формату» в Мінську.

Відповідаючи на запитання журналістів, чи не обговорювалося питання автономії територій, Президент наголосив, що, попри на жорстке наполягання, на статус автономії українська сторона не погодилась. Він зазначив: «Розширення повноважень регіонів України буде відбуватися виключно в рамках конституційних змін щодо децентралізації, на жоден компроміс щодо федералізації ми не пішли». Петро Порошенко додав, що соціальні виплати мають бути відновлені на окупованих територіях Луганської та Донецької областей після «стабілізації ситуації та відновлення державного суверенітету України».

Президент також зазначив, що моніторинг за режимом припинення вогню буде забезпечувати місія ОБСЄ. Незабаром буде відновлена діяльність спільного центру контролю за виконанням цих домовленостей. 13 лютого начальник Генерального штабу — Головнокомандувач ЗС України Віктор Муженко та начальник Генерального штабу ЗС РФ Валерій Герасимов планують зустріч щодо забезпечення контролю за режимом припинення вогню.

Також Президент повідомив, що вдалося домовитися про безумовний доступ України та міжнародних партнерів до надання гуманітарної допомоги населенню окупованих територій. «Ми будемо робити все можливе, щоб подолати гуманітарну кризу та доставити необхідне для місцевого населення», — наголосив Петро Порошенко.

Початок на 1-й стор.

● ЗАРАДИ МИРУ ТА БЕЗПЕКИ

ДЕКЛАРАЦІЯ

Декларація Президента Російської Федерації, Президента України, Президента Французької Республіки і Канцлера Федеративної Республіки Німеччина про підтримку Комплексу заходів з імплементації Мінських домовленостей, схваленого в Мінську 12 лютого 2015 року

Президент Російської Федерації Володимир Путін, Президент України Петро Порошенко, Президент Французької Республіки Франсуа Олланд та Канцлер Федеративної Республіки Німеччина Ангела Меркель підтверджують повну повагу до суверенітету та територіальної цілісності України. Вони твердо переконані в тому, що немає альтернативи виключно мирному шляху врегулювання. Вони сповнені рішучості вжити усіх можливих індивідуальних та спільних заходів з цією метою.

На цьому тлі лідери підтримують Комплекс заходів з імплементації Мінських домовленостей, схвалених і підписаних 12 лютого 2015 року всіма підписантами Мінського Протоколу від 5 вересня 2014 року та Мінського Меморандуму від 19 вересня 2014 року. Лідери робитимуть свій внесок у цей процес і використовуватимуть свій вплив на відповідні сторони, аби сприяти імплементації цього Комплексу заходів.

Німеччина та Франція надаватимуть технічну допомогу з метою відновлення сегмента банківської системи у районах, охоплених конфліктом, шляхом можливого створення міжнародного механізму зі сприяння соціальним виплатам.

Лідери переконані, що покращене співробітництво між ЄС, Україною та Росією сприятиме врегулюванню кризи. З цією метою вони підтримують продовження тристоронніх переговорів між ЄС, Україною та Росією з енергетичних питань, щоб досягти наступних етапів на додаток до зимового газового пакета.

Вони також підтримують тристоронні переговори між ЄС, Україною та Росією з метою вироблення практичних відповідей на занепокоєння Росії з приводу імплементації Угоди про глибоку і всеосяжну зону вільної торгівлі між Україною та ЄС.

Лідери зберігають відданість баченню єдиного гуманітарного та економічного простору від Атлантичного до Тихого океану на основі повної поваги до міжнародного права та принципів ОБСЄ.

Лідери зберігають відданість імплементації Мінських домовленостей. З цією метою вони погоджуються створити наглядовий механізм у «нормандському форматі», який збиратиметься на регулярній основі, у принципі на рівні старших посадових осіб міністерств закордонних справ.

● ЗАСІДАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ РАДИ

«УКРАЇНА ТА ЄС МАЮТЬ ЕФЕКТИВНО КООРДИНУВАТИ ДІЇ, ЩОБ УСІ СТОРОНИ ВИКОНУВАЛИ МІНСЬКІ ДОМОВЛЕНОСТІ»

Фото з сайта dyvys.in

«Україна та Європейський Союз мають ефективно координувати дії та чинити тиск, щоб усі сторони дотримувались та виконували Мінські домовленості. Для нас важливо зараз тиснути з приводу дотримання домовленостей про припинення вогню, про звільнення всіх заручників, про виведення всіх іноземних військ та найманців з території України. Я сподіваюся, що в рамках ефективної координації з нашими партнерами ми досягнемо результатів», — сказав Президент Петро Порошенко під час спільної заяви з Президентом Європейської Ради Дональдом Туском у Брюсселі, взявши участь у засіданні Європейської Ради на рівні глав держав та урядів країн-членів ЄС, повідомляє прес-служба глави держави.

Петро Порошенко подякував Дональду Туску та лідерам країн Європейського Союзу за можливість виступити та поінформувати про поточну ситуацію в Україні та результати переговорів у Мінську.

Президент наголосив, що в Мінську були важкі перемовини. Петро Порошенко нагадав, що Україна, на відміну від іншої сторони, відповідально ставилася до виконання Мінських домовленостей, підписаних у вересні. «Саме тому я прибув до Брюсселя, щоб координувати наші наступні кроки з європейськими партнерами. Вони продемонстрували партнерське ставлення до України. Хочу подякувати Президенту Туску та лідерам країн за сильну підтримку», — зазначив Президент.

Глава держави наголосив, що зі стриманим оптимізмом оцінює перспективи реалізації домовленостей. «Якщо Мінський Меморандум буде порушуватись, то це призведе до подальших жорстких заходів з боку Європейської Комісії та США», — сказав Президент. Він нагадав, що декларацію підтримали Президенти України, Франції та Росії, а також Канцлер Німеччини, і це накладає персональну відповідальність за виконання домовленостей.

Окремо Петро Порошенко повідомив, що закликав ЄС надати Україні безвізовий режим на саміті «Східного партнерства» в Ризі. «Це буде дуже важливим та символічним кроком для нашої співпраці. Дуже задоволений реакцією наших партнерів», — зазначив Президент.

Своєю чергою Президент Європейської Ради Дональд Туск сказав, що Рада ЄС продовжить обговорення українського питання. Він додав: «Надзвичайна рішучість українців, їхня мужність та готовність до пожертви дає приклад людям, які поважають свободу, демократію і право нації на самовизначення». Президент Європейської Ради наголосив на солідарності ЄС з Україною і на підтримці її суверенітету та територіальної цілісності.

Коментуючи Мінські домовленості, Дональд Туск назвав їх «реальним тестом на повагу до режиму припинення вогню». Він також відзначив важливість спільної позиції ЄС та США щодо українського питання.

● ПІДГОТОВКА ВІЙСЬК

МОБІЛІЗОВАНИХ НАВЧАЮТЬ ДОСВІДЧЕНІ ОФІЦЕРИ

Майже 200 офіцерів із органів військового управління та військових частин Збройних Сил України відряджені до навчальних центрів для підготовки мобілізованих. Таке рішення нещодавно прийняв Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак для доукомплектування навчальних центрів викладацьким складом, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Нагадаємо, що військова підготовка мобілізованих проводиться у два етапи. Під час першого — загальна військова підготовка для офіцерів, сержантів та солдатів (медична, тактична, інженерна та вогнева підготовки) і фахова підготовка за спеціальністю.

Після цього особовий склад направлять у підрозділи для бойового злагодження тривалістю до 15 діб.

● РІШЕННЯ УРЯДУ

5 МЛН ГРИВЕНЬ ДЛЯ ПОСТРАЖДАЛОГО КРАМАТОРСЬКА

Уряд виділив Донецькій облдержадміністрації 5 млн гривень для здійснення заходів, пов'язаних з ліквідацією наслідків обстрілу Краматорська 10 лютого 2015 року, та надання допомоги постраждалим і сім'ям загиблих, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

Міністерству фінансів доручено здійснити зазначені видатки за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

Розміри допомоги постраждалим залежно від ступеня тяжкості отриманих ушкоджень і сім'ям загиблих у межах видатків, передбачених на зазначені цілі, буде затверджувати Донецька облдержадміністрація за погодженням з Міністерством охорони здоров'я та Міністерством соціальної політики.

Донецька ОДА має у тижневий строк за погодженням з МОЗ, Мінсоцполітики, Мінекономрозвитку, Мінрегіоном та Мінфіном затвердити перелік витрат, пов'язаних із здійсненням зазначених заходів, та надати звіт про використання коштів до 30 листопада 2015 року.

ОФІЦІЙНО

РОЗ'ЯСНЕННЯ ЩОДО ПОРЯДКУ ВИПЛАТ ДОДАТКОВИХ ВИНАГОРОД ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ

Початок на 1-й стор.

Винагорода також виплачується під час перебування на стаціонарному лікуванні після отриманих під час АТО поранень.

За успішне виконання бойового завдання виплачується додаткова нагорода підрозділу. Результати виконання бойового завдання визначаються на підставі документа вищого органу військового управління про постановку бойового завдання, бойового наказу командира частини, журналу бойових дій та звітного документа військової частини про виконання бойового завдання, в якому вказується кожен військовослужбовець, який брав участь у виконанні, а також наказу штабу АТО щодо оцінки результатів виконання бойового завдання. Додаткова винагорода розподіляється командиром між підпорядкованими підрозділами із зазначенням у наказі розміру винагороди кожній конкретній особі. Про виплату додаткової винагороди за успішне виконання бойового завдання видається наказ командира військової частини.

За безпосередню участь у бойових діях після видання бойового наказу військовослужбовцям виплачується додаткова **винагорода в розмірі 1 тисячі гривень за кожну добу** такої участі.

Безпосередня участь у бойових діях — це виконання військовослужбовцями військової частини бойових завдань в умовах безпосереднього зіткнення з противником; виконання завдань ракетними військами та артилерією з вогневого ураження противника під час контрбатарейної боротьби; участь у веденні оперативної розвідки, здійсненні польотів у район проведення АТО та контррозвідувальне забезпечення військових формувань та правоохоронних органів у районі АТО в умовах безпосереднього зіткнення з противником.

Виплата зазначеної нагороди здійснюється на підставі підтвердження штабу АТО, бойового наказу, журналу бойових дій, бойового донесення та наказу командира військової частини.

Додаткова винагорода за знищення ворожої техніки виплачується підрозділу чи окремим особам за наявності трьох і більше документів, зокрема, журналу бойових дій, підсумкового бойового донесення командира підрозділу, який безпосередньо виконував завдання, дані фото- та відеоспостереження з координатами місця знищення техніки, стосовно захопленої техніки — акт оприбуткування трофейного майна.

Додаткові винагороди виплачуються також військовослужбовцям, які під час виконання завдань захоплені в полон, зникли безвісти чи загинули. У таких випадках винагорода виплачується членам сім'ї військовослужбовця.

ХРОНІКА АТО

РЕКОРДНА КІЛЬКІСТЬ ВОРОЖИХ БЕЗПІЛОТНИКІВ У НАШОМУ НЕБІ

БОЙОВИКИ ПРОДОВЖУЮТЬ ЗАВДАВАТИ АРТУДАРИ НЕ ЛИШЕ ПО ПОЗИЦІЯХ СИЛ АТО, А Й ПО МИРНИМ МЕШКАНЦЯМ

Противник продовжує накопичувати сили на основних напрямах збройного протистояння. В районі аеропорту Донецька бойовики намагаються витіснити українські підрозділи з н.п. Авдіївка та Мар'їнка, а також з селища Піски, на Маріупольському напрямі — взяти під свій контроль н.п. Широкине та Чермалик.

Найбільш напруженою залишається ситуація навколо м. Дебальцеве. У цьому секторі оборони бойовики неодноразово штурмували опорні пункти та базові табори сил АТО біля смт Луганське, с. Кам'янка, смт Чорнухине та самого Дебальцевого. Атаки супроводжувались обстрілами з артилерії, мінометів, реактивних установок, стрілецької зброї. Всі атаки бойовиків було відбито. Незаконні збройні формування зазнали втрат та відступили, повідомляє ІАЦ РНБО.

За інформацією Оперативного командування «Північ», на Луганщині біля населеного пункту Обозне наші бійці знищили російський танк Т-72 з екіпажем, а поблизу Станиці Луганської — 2 КАМАЗи бойовиків.

За минулу добу загинули 11 українських військовослужбовців, ще 40 отримали поранення.

Противник активно продовжує здійснювати повітряну розвідку з використанням БПЛА. Загалом зафіксовано рекордну кількість прольотів безпілотників — 22.

Позавчора бійці протиповітряної оборони Повітряних Сил України збили ворожий БПЛА типу «Орлан-10». Безпілотник здійснював повітряну розвідку й корегування вогню артилерії та реактивних систем залпового вогню ворога по позиціях сил АТО та мирних мешканцях Краматорська та його околиць. Це вже шостий безпілотник терористів, збитий захисниками нашого неба.

Внаслідок злочинних дій ворога гинуть мирні мешканці Донбасу. Позавчора у м. Попасна під час артилерійського обстрілу загинула жінка та отримали осколкові поранення 5 місцевих мешканців. Також від вогню бойовиків є загиблі у Станиці Луганській, Валуйському та Дзержинську.

Бойовики тричі обстріляли з реактивних систем залпового вогню м. Щастя. Бойовики продовжують завдавати артудари не лише по позиціях сил АТО, а й по місту та місцевій ТЕС.

Внаслідок артобстрілу бойовиків пошкоджено газопроводи у с. Лобачеве Новоайдарського району Луганської області. У Донецькій області внаслідок бойових дій терористів знеструмлено 81 населений пункт.

Триває евакуація мирних мешканців Донбасу з прифронтових міст. Офіцери групи цивільно-військового співробітництва, ризикуючи життям, евакуюють жителів Красногорівки і Мар'їнки, які потерпають від хаотичних артилерійських обстрілів з боку противника.

Також українські військовослужбовці везуть до цих населених пунктів продукти, дитяче харчування, медикаменти та засоби гігієни, зібрані волонтерами.

За оперативною інформацією, бойовики обстрілюють навіть спеціальні автомобілі білого кольору з написом «Медична служба порятунку».

Міжнародна спільнота вітає підписання Мінських домовленостей та підтримує Україну. Президент Європейської комісії Жан-Клод Юнкер підтвердив під час зустрічі з Президентом України Петром Порошенком у Брюсселі готовність ЄС надати постраждалим на Донбасі гуманітарну допомогу, зокрема, повідомив про виділення на це додаткових 15 млн євро.

Прем'єр-міністр Канади Стівен Харпер підтримав досягнуті в Мінську домовленості щодо припинення вогню на Донбасі, однак стурбований тим, чи будуть вони реалізовані. Він також наголосив, що якщо перемир'я не буде дотримане, Канада розгляне всі варіанти допомоги Україні, зокрема й постачання зброї.

Сполучені Штати не виключають можливості застосування санкцій проти Росії та прийняття рішення щодо озброєння України, якщо найближчим часом стане зрозуміло, що РФ і підтримувані нею бойовики не виконуватимуть Мінські угоди в повному обсязі. Про це заявила в четвер під час брифінгу у Вашингтоні речник Держдепартаменту США Джен Псакі.

За результатами саміту у Брюсселі в четвер прем'єр-міністр Польщі Ева Копач зазначила, що з понеділка стануть чинними санкції, узгоджені на останньому засіданні міністрів закордонних справ ЄС. Крім того, якщо виявиться, що Мінські домовленості будуть порушені російською стороною, Єврокомісія готуватиметься до чергових санкцій. Аналогічну заяву зробила Канцлер Німеччини Ангела Меркель.

РЕЗЕРВ ВІЙСЬКА

ДО СТРОЮ СТАЮТЬ ОФІЦЕРИ ЗАПАСУ

Фото автора

Понад 400 офіцерів запасу, призваних на військову службу під час четвертої хвилі часткової мобілізації, проходять допідготовку на базі Військового інституту Київського національного університету ім. Т.Г. Шевченка. Підготовка відбувається за спеціальностями «фінансист», «топогеодезист», «психолог». Наймолодшому з офіцерів, що проходять збори, 22 роки, найстаршому — 60. Є й жінки.

— Офіцери відновлюють знання й навички із загальновійськової підготовки, пройдуть курс навчання зі спеціалізованих предметів, — зазначив заступник начальника Військового інституту полковник Віктор Уліч. — Окрему увагу ми приділяємо військово-медичній підготовці офіцерів, особливо вмінню надати першу невідкладну допомогу й самодопомогу при пораненнях, контузіях тощо. Для проведення таких занять ми запрошуємо фахівців з екстремальної медицини, волонтерів, представників Червоного Хреста. Кілька таких занять особисто провела народний депутат України Ольга Богомолець.

Спілкуючись із призваними офіцерами, з'ясував, що більшість з них прийшли до військових комісаріатів добровільно, за покликом серця.

— Мені кілька разів відмовляли у військкоматі, адже мені 60 років, — каже Анатолій Ковальчук з Волині. — Але зрештою я добився свого і призвався. До речі, тут, на зборах, я зустрів свого однокурсника по інституту. Тепер разом вчимося захищати свою країну.

Серед мобілізованих є й ті, хто має досвід бойових дій у зоні АТО.

— Таких військовослужбовців близько 10 відсотків, — розповів керівник зборів полковник Віктор Добровольський. — Вони воювали у добровольчих батальйонах і вже добре знають, що таке війна, а тому можуть поділитись досвідом.

Серед них, зокрема, старший лейтенант Володимир Шаповал.

— Мені 41 рік. Під час другої хвилі мобілізації я пішов до Національної гвардії й командував підрозділом розвідки, — розповідає Володимир. — Під Слов'янськом був поранений і потім визнаний обмежено придатним до військової служби. Але здаватись і полишати військо я не збирався. Тому за моїм клопотанням був направлений на ці збори, де зараз засвоюю професію військового психолога. Впевнений, що впораюсь із таким завданням, адже тепер я добре знаю, як треба працювати з бійцями в бойових умовах.

За словами начальника зборів полковника Віктора Добровольського, під час складання навчальної програми були враховані рекомендації, надані Генеральним штабом Збройних Сил України. До проведення занять активно залучаються досвідчені фахівці органів військового управління Збройних Сил та офіцери, що мають досвід проведення АТО.

Роман ТУРОВЕЦЬ, «Народна армія»

ДО ДНЯ ВШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ НА ТЕРИТОРІЇ ІНШИХ ДЕРЖАВ

ВОНИ ЗНАЮТЬ ПРО ВІЙНУ НЕ З РОЗПОВІДЕЙ

Напередодні Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав та з нагоди 26-ї річниці виведення радянських військ з Афганістану Всеукраїнська спілка ветеранів війни (ВСВВ) традиційно провела в Київському міському палаці ветеранів зустріч-конференцію учасників локальних воєн. Склад присутніх на зустрічі викликає повагу. Серед них були ветерани локальних воєн у дванадцяти країнах планети, найстаршому з яких, Володимиру Дановському, майже 90 років. Свого часу він здійснював радіоелектронне забезпечення дій авіації в Кореї в 1952 році.

Ветерани не з чуток знають, що таке свист куль, постріли гармат та вибухи мін. Більше півстоліття солдатською кров'ю та материнськими сльозами писались чергові сторінки трагічної радянської історії. Але воїни досі у строю. Перший заступник голови спілки Віктор Шамрай від імені Голови Верховної Ради України урочисто вручив цінні подарунки трьом активістам Всеукраїнської спілки ветеранів війни — Михайлу Чмихову, Володимиру Швецю та Миколі Вороняку.

— Наприкінці минулого року Спілка ветеранів провела юридичну реорганізацію з метою об`єднання розрізнених ветеранських структур військовослужбовців. Окремим пунктом в нашому статуті прописане членство в спілці новостворених осередків ветеранів бойових дій на Сході України, в зоні АТО, — повідомив Віктор Шамрай.

Маючи власний гіркий досвід, Всеукраїнська спілка ветеранів має намір зробити все можливе, щоб учасників АТО на Сході України ніхто і ніколи не залишив сам на сам з їхніми проблемами.

Віктор ШЕВЧЕНКО, «Народна армія»

Народна армія
14 лютого 2015 року

ПІДГОТОВКА МОБІЛІЗОВАНИХ

ЗАНЯТТЯ НА ПОЛІГОНІ ТРИВАЮТЬ СІМ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ

Як вже повідомляла «Народна армія», на базі 184-го Навчального центру Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного ведеться активна підготовка військовослужбовців, призваних в межах четвертої хвилі мобілізації.

На всіх ділянках полігона центру проводяться заняття з особовим складом. На окремих навчальних місцях їхня інтенсивність є неймовірною. Одним з них є комплекс підготовки інженерних підрозділів. І це невипадково… Адже різні спеціальності цього роду військ на сьогодні тут опановують понад 1200 чоловік, або третина від загальної кількості тих, хто проходить сьогодні підготовку в 184-му Навчальному центрі!

Як розповів начальник циклової комісії підготовки інженерних підрозділів 184-го Навчального центру майор Сергій Шутенко, майже половина цих військовослужбовців опановують саперні спеціальності. Решта вивчають різну інженерну техніку — спеціальні дорожні та землерийні машини, мостобудівні засоби, машини розгородження та розмінування, інженерної розвідки тощо.

— Як бачите, перелік спеціалістів у нас досить широкий. І всі вони, як показує досвід проведення антитерористичної операції і застосування інженерних військ, вкрай необхідні для виконання поставлених завдань і під час наступу, і в обороні, і при проведенні розвідки місцевості або зачистки від вибухонебезпечних предметів населених пунктів тощо, — зазначив майор Сергій Шутенко.

Кількість залученої на навчання з підготовки фахівців-інженерів техніки справді вражала. Тільки на майданчику землерийних машин того дня було задіяно більше 10 одиниць потужної військової техніки. Серед них дорожні машини БАТ-2, землерийні МДК-3, землерийні машини екскаватори ЕОВ-4421, землерийні машини марки ПЗМ- 2, гусеничний мінний загороджувач, машина інженерної розвідки ІРМ-2, машина розгородження та розмінування УР-77, мостоукладач МТУ-20 та важкий механізований міст ТММ-3М тощо.

— За відповідною програмою підготовка особового складу триватиме близько місяця.

Якщо бути більш точним, то для тих фахівців, які прибули сюди за своєю прямою військово-обліковою спеціальністю (служили в армії на відповідній посаді або мають цивільну освіту) вона розрахована на 26 днів. Ті мобілізовані, які не були раніше дотичними до такої техніки, провчаться на 10 днів більше, — додав начальник циклової комісії підготовки інженерних підрозділів 184-го Навчального центру.

У процесі навчання експлуатації інженерної техніки мобілізовані одночасно вчаться рити траншеї, котловани, бліндажі. Більш досвідчені їхні колеги «з нуля» створюють захищені блокпости з усіма інженерними комунікаціями і проходами.

— Люди підходять до справи з бажанням навчитися, навіть попри непрості погодні умови. Всі розуміють: там цей досвід і практика — запорука виконання завдання і врятовані людські життя. Тому вже за тиждень навчання багато хто з мобілізованих став із технікою, так би мовити, на «ти», — зауважив старший викладач циклової комісії підготовки інженерних підрозділів підполковник Олександр Кіцілінський, який проводив заняття на техніці.

За його словами, по закінченні навчання його підопічні в разі успішної здачі контрольних завдань отримають класну кваліфікацію, приміром, машиніста-екскаваторника 4 класу. А це хороша і затребувана спеціальність і в цивільному житті.

Неподалік від майданчика землерийних машин займалися і сапери. Під керівництвом старшого викладача циклової комісії капітана Василя Чекурова мобілізовані відпрацьовували тему «Засоби та способи проведення проходів у мінних полях противника». На навчальних місцях військовослужбовці тренувалися знешкоджувати протипіхотні та протитанкові міни. Інші групи в цей час навпаки ставили міни та маскували їх. Роботи вистачало для всіх.

Заняття на полігоні тривають сім днів на тиждень. У неділю лише замість спеціальної підготовки заняття з гуманітарним нахилом, правове інформування, вивчення статутів тощо. А так щодня по десять годин на добу — практична складова.

— Ми забезпечені всім необхідним. Немає жодних проблем, зокрема і з пальним. Всі заходи підготовки особового складу проводяться за графіком, — зауважив майор Сергій Шутенко.

— Добре не тільки вчать, а й годують! — своєю чергою розповіли рядові Руслан Прокопчук і Дмитро Федорчук, які вчаться на механіків-водіїв землерийних машин.

Віталій СТЕЧИШИН, «Народна армія»,

НА ЧАСІ

ВІЙНА ВЧИТЬ ШВИДКО,

АБО ПРО РОБОТУ НАД ПОМИЛКАМИ ПІД ЧАС ЧЕТВЕРТОЇ ХВИЛІ МОБІЛІЗАЦІЇ

З якими проблемами стикаються військкоматівці під час четвертої хвилі мобілізації, які її особливості та перші результати? На ці та інші запитання наш кореспондент шукав відповідь у Київському обласному військовому комісаріаті. За аналізом заступника військового комісара начальника відділу обліково-мобілізаційної роботи Київського обласного військового комісаріату підполковника Юрія Абальмасова, за більшістю основних критеріїв четверта хвиля мобілізації в області вже на першому її етапі значно результативніша за попередні. За його словами, повідомлення про нібито зрив мобілізації — це російські фейки, елементи інформаційних атак проти України.

— Це вороже марення, мобілізація відбувається за планом, — запевнили мене в облвійськкоматі Київщини.

Підполковник Юрій Абальмасов наголосив, що перед військкоматами не ставиться завдання забезпечити направлення до військових частин просто визначеної кількості мобілізованих із обліковими або спорідненими з ними військовими спеціальностями. Війна вчить швидко. Професійна оцінка минулого досвіду, завдання вищого військового керівництва, прямий зв'язок комісаріатів з навчальними та бойовими частинами сприяли систематизації роботи, а на перший план замість кількісних вийшли якісні показники.

Військкоматівці добре розуміють, що нашому війську потрібні солдати, які мають досвід військової служби. Збройні Сили чекають на гідне поповнення зі свідомих та підготовлених солдатів.

— Нині ще чимало тих, хто ще до вручення повістки зважено прибуває до пунктів призову за покликом серця. Серед них, зокрема, старші офіцери запасу, учасники бойових дій, батьки раніше призваних військових молодшого віку, приватні підприємці тощо. Багато офіцерів запасу приїжджають уже з письмовими відношеннями від частин, в яких вони свого часу служили, де знають їхні ділові, моральні якості. За статистикою, на Київщині серед мобілізованих кожний п'ятий доброволець, — розповів підполковник Юрій Абальмасов.

За словами офіцера, підвищити ефективність роботи комісаріатів області вдалося, зокрема, й завдяки новому рівню взаємодії з облдержадміністрацією. «Для нас дуже важливим є питання координації співпраці військкоматів, органів внутрішніх справ, прокуратури, держустанов. Завдяки активній взаємодопомозі ми отримали нові можливості щодо оповіщення, відмобілізації дорожньо-будівельного транспорту до новоутворених баз накопичення та центрів зосередження, іншого транспорту для потреб військових частин. Фактично не виникає проблем із перевезенням призовників, проведенням медичних обстежень. Керівники облдержадміністрації розуміють, що проведення мобілізації є загальнодержавним завданням і не має відомчих обмежень», — запевнив заступник військового комісара.

Наприклад, раніше керівники транспортних баз категорично відмовлялися приймати до строю імпортну техніку, мотивуючи це відсутністю ремонтного фонду, а більшість підприємств правдами та неправдами намагались передати їм формально справні машини з фактично виробленим ресурсом. І хоча проблема отримання транспорту залишається чи не найбільшим головним болем військкомів, позитивні зрушення є. Тепер постачання запасних частин вирішується централізовано, якість відбору та прийом техніки забезпечені особистою відповідальністю посадових осіб — як постачальників, так і керівників баз.

Сьогодні за допомогою єдиного державного реєстру військовозобов'язаних осіб працівники комісаріатів мають більше можливостей вручити повістки потенційним призовникам. Особи, які ухиляються від мобілізації, виявляються швидше. За відмови військовозобов'язаних прийняти документ або поставити свій підпис на його корінці при трьох свідках складається адміністративний протокол з усіма відповідними наслідками аж до судового вироку. Міліція області нині активніше здійснює розшук горе-призовників, які «кочують» поза межами адреси реєстрації.

У військкоматі також запевняли мене, що принципово змінилась картина діяльності військово-медичних комісій. Відбувся перелом у головному — чоловіків визнають здоровими фактично, а не формально. У першу хвилю мобілізації деякі лікарі кваліфікували здатність до служби за принципом «ходить, дихає, руки, ноги є — здоровий». Суспільний резонанс та спільні заходи комісаріатів, державних установ та держадміністрацій області виключили масовість такого підходу.

За поточною статистикою, з усіх обстежених медичними комісіями призовників Київщини придатними до служби визнано близько 90 відсотків. Тут варто сказати, що в області для поліпшення відбору призовників за станом здоров'я було створено «фільтр якості» у вигляді постійно діючих ВМК зі стовідсотковим дублюючим складом. Це зробило роботу комісій результативнішою та точнішою. Створено окремий облік направлених на додаткові медичні обстеження. Як результат, з усіх призовників, до цього визнаних здоровими, не пустили до війська за станом здоров'я 170 осіб. І навпаки — до мобілізації повернули чимало тих, хто свідомо намагався «списатися» за результатами сумнівних обстежень та результатів аналізів.

Віктор ШЕВЧЕНКО, «Народна армія»

НЕЗЛАМНІ СОЛДАТИ

ХРОНІКА ВІЙНИ КІБОРГА ДІБРОВА

…Зв'язаний напівживий кіборг стоїть на колінах під дулом автомата. «Смотри «укроп», смотри…» — ворожий голос супроводжує потужний удар у спину. Перед ним, бійцем Української армії, його товариші — ті, які давно стали братами, чиї життя за мить обірвуться… Постріл, другий, третій… Кров... Кінець…

Страшна надреальна картина розстрілу наших солдатів, пекельні пейзажі війни й досі перед очима в кіборга Діброва. І майже щоночі він бачить цю картину уві сні...

…26 СЕРПНЯ. Віталія Діброва призвав до війська дніпропетровський військкомат. У мирному житті він — охоронець, коханий чоловік і батько. Зі сльозами на очах на війну його проводжають дружина й дворічна донечка: «Татку, повертайся скоріше, я буду чекати на тебе…»

За декілька днів він опиниться в справжнісінькому пеклі. Аж п'ятдесят чотири доби боїв у донецькому аеропорту. Передишки там не було. Постійні обстріли, смерть товаришів, здавалося, що руйнується Всесвіт. Дедалі більше відчувалося психологічне, фізичне й моральне виснаження. Такий тиск не кожен здатний витримати.

Якось він мимоволі став свідком однієї розмови колег по «пекельному цеху»: «Якби ми не підтримували братерські стосунки, напевно, українського війська вже не було. Ми — народ доброзливий, маємо триматися разом…» Ці слова він потім неодноразово згадував…

…22 СІЧНЯ. Селище Красний Партизан. Двадцятеро наших вояків тримають два пости. Близько дев'ятої ранку лунає перший постріл. За мить вогневими кулями з «саушок» та систем залпового вогню терористи намагаються стерти з української землі військових і тамтешніх мирних мешканців.

Наші хлопці вперто утримують позиції. Перший залп, другий, третій… Відповідь ворога ще жорсткіша. Сили нерівні. Метрів за десять від Віталія розривається міна. Постріл з танка, вогонь, пил, в очах темніє і страшенний біль… Ударною хвилею його покалічене тіло відкидає далеко в яму…

…До тями він прийшов лише за кілька діб. Контузія, покалічена рука… Набряклі, холодні, як лід, ноги. «Дякувати Богові, телефон працює», — подумав хлопець. За СМС-коректуванням товариша Віталій рушив у бік своїх. Цей надскладний шлях боєць, напевно, не забуде ніколи. Минаючи мінні поля, переборюючи страшенний біль, крізь темряву морозної січневої ночі, на напівзігнутих ногах, він маленьким ліхтариком підсвічував собі дорогу до своїх. Аж раптом побачив будинок, у віконці якого тремтіло світло від заплаканої свічі. Зазирнувши у віконце, Віталій побачив старенького дідуся, який дивився на ікону й мовчки плакав. Десь неподалік було чутно голоси ворожого патруля. Він зрозумів, що, зайшовши у будинок, наразить старого на небезпеку. Як відомо, терористи не жаліють тих, хто переховує «бандерівців» і «рабовласників», тому вирішив йти далі. Вийшов на дорогу. «Тільки б не помітили», — промайнуло в голові. Аж раптом: «Стоять, я сказал! — посипались постріли вгору з чотирьох автоматів. — Оружие на землю, быстро! Следующая очередь — твоя!»

…28 СІЧНЯ. Полон... Клітка два на два метри. На тарілці жменька перлової каші, у склянці — зафарбована вода… Калюжа крові на підлозі… Допити, знущання, побої.

Майже щодня його вели на розстріл, викручували руки й ноги. Інформацію вибивали в прямому сенсі слова. «Артиллерист, ты должен сдать нам карты...» У відповідь — посмішка й напівживе мовчання.

А потім за розпорядком дня — перегляд фільмів. Але не простих, спеціальних, психологічних. Десь два-три рази на день те насильницьке відео транслюють місцевим і бойовикам для формування в них лютої й ненависті до українців. Фантастична антиукраїнська гидота із ряду брудного сюрреалізму про ґвалтування жінок, поїдання дітей руйнує їм мозок щодня. Постановки жахливої хворобливої фантазії здавались страшнішими за марення навіженого. Такого бруду він ще ніколи не бачив… У думках мимоволі промайнуло: «Зрозуміло, звідки ця лють до всього українського. Мені вас шкода. Ви хворі люди, у вас немає нічого святого…»

…5 ЛЮТОГО. З боку «ДНР» джип із сиреною, автобус, вісім машин, у кожній з яких один полонений і два бойовики-охоронці. «Вставай. Дарим тебе жизнь за храбрость и стойкость».

Тремтіння рук, пульсуючі думки… Але головне — Віталій повернувся, як просила, проводжаючи на війну, його донечка…

Тетяна МОРОЗ, «Народна армія»

ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

ПАСТКА ІЗ «ПРИМАНКОЮ»

Підрозділ Дмитра Бондаря мав наказ посилити 93-тю бригаду, пошарпану за декілька діб боїв у донецькому аеропорту. Дмитро, ротний кулеметник, отримав завдання зайняти одну з навігаційних веж та організувати її оборону.

Потайки підійшли до будівлі, в якій «сусіди» організували прихисток під евакуацію для бригадних «трьохсотих» і «двохсотих». Швидко визначились із основними та запасними вогневими позиціями, намітили сектори обстрілу, замінували підходи і виставили спостережні пости.

Із тилу підійшов тягач, хлопці разом із «бригадними» завантажили під броню поранених і вбитих, відправили машину. Охоче прийняли до свого складу чотирьох вцілілих бійців з іншого підрозділу бригади, які в круговерті обстрілів не могли знайти власні підрозділи.

У секторі додаткового обстрілу, коли трохи розвіявся дим від згарищ донецького аеропорту та ландшафт підсвітило мерехтливе нічне сяйво, Дмитро з побратимами побачили на бетонці неподалік своїх позицій два начебто нерухомих тіла. Це не давало їхнім душам спокою...

Для Дмитра це була друга ротація в зону аеропорту. Вперше бився тут до Нового року, всередині грудня, на власні очі бачив страшну річ — розіпнутих найманцями на старому терміналі наших солдатів. Мабуть, так нелюди прагнули злякати армійців, але вселяли ненависть і лють до ворогів.

Дмитру б згадати про ворожу підлість. Та сумління, гнів і надія на можливий порятунок ще живих штовхали вперед. Хлопець дав групі команду прикрити вогнем, намітив на місцевості маршрут руху, пішов попереду страхуючої ланки побратимів.

Дмитро БОНДАР під час відпустки після першого відрядження до зони АТО

Поряд із ним рвонув вибух, жарка хвиля жбурнула додолу. Від больового шоку рефлекторно підігнулась ліва поранена нога. Свідомість вже тьмарилась, але мозок хлопця якось упевнено фіксував влучення куль у ту ж ногу.

Це точно була пастка з «приманкою», в ролі якої були наші загиблі. Опритомнів Бондар в незнайомих розвалинах, коли товариші для фіксації лаштували до забинтованої кінцівки іржавий ціпок. Поряд хтось глухо кляв терористів. Хлопці не дійшли до цілі з десяток метрів, тільки й встигли витягти з-під обстрілу самого Дмитра.

Підібратись тієї ночі 19 січня до наших, як виявилось пізніше, неживих, десантники не змогли. Ворог гатив по позиціях з усіх артилерійських калібрів на всьому фронті оборони, місцями виникали автоматні перестрілки, коли ворог потрапляв у зону прямої видимості.

Через велику щільність загороджувального вогню евакогрупа не могла вивезти і Бондаря, і пораненого санінструктора батальйону два дні. Урізноманітнила томливе очікування поява нерозлучного друга Дмитра — Василя Петрова, який пропав у сум'ятті бою. Василь прибився до підрозділу 79-ї аеромобільної бригади, провоював разом із ним чотири доби та зрештою знайшов свою роту. «Вась-Вась» розважив розповідями про своє блукання по тилах сепаратистів, як натикався на їхні склади і шукав, як би поцупити боєприпаси, оскільки стріляти йому було нічим.

Поранених вдалось вивезти. За два наступні тижні Бондар переніс вісім хірургічних операцій. Нині лікується в київському шпиталі. З ноги вийняли три кулі та два осколки, уламки кісток лікарі досі складають, як пазли. Лікарі кажуть, що протягом шести місяців зроблять кулеметнику ще кілька хірургічних втручань, після чого потрібен рік реабілітації. А Дмитра непокоїть інше.

Він думає про полонених 20 січня товаришів по зброї. Солдатське радіо доповіло, що на перших допитах їх катували і вимагали назвати командирів…

Бондар вже не прокидається вночі, аби бігти, воювати. Будує плани на майбутнє. Має дві вищі освіти, зокрема юридичну. Спробував себе в міліції, торгівлі — не сподобалось, не його.

Строкову служив розвідником у 95-й аеромобільній бригаді та на все життя запам'ятав ні на що не схожий дух армійського десантного братерства. Тому одним із перших в країні добровольцем попросився до частини, яку направляли в зону антитерористичної операції, побував у горнилі основних боїв, гуляв, за його виразом, під «Градами». Тому з особливою ніжністю вислуховує чотирирічну донечку, яка випитує, «чи захистить супергерой папоцька від павучка, вовчика і злого дяді Путіна…»

Дмитро без дешевого пафосу ділиться роздумами про країну, народну волю. Народ для нього — це вольовий та мужній комбат підполковник Олег Кузьміних, побратими в шпиталях, полоні й на полях бою. Це дружина Ірина, яка залишила донечку в Житомирі на колектив дитячого садочка, де вона працює музичним керівником, і не відходить від госпітального ліжка чоловіка, чергує під дверима операційних палат, ночує по квартирах волонтерів. Це рідний дядько — ветеран та інвалід війни в Афганістані, якого він тепло згадуватиме до скону. Це ще вчора незнайомі українські жінки та чоловіки — волонтери, лікарі, медсестри, які сьогодні стали такими рідними.

Як би не склалося його майбутнє, воно назавжди буде пов'язане з героїчною боротьбою країни за незалежність.

«Якби я міг, то розповів би про майже кожного з солдатів і офіцерів 90-го аеромобільного батальйону, — каже Дмитро. — Кожен з них — герой! Важко когось виділити. Поважаю приклад тих офіцерів, які в бою перші й за солдата думають більше, ніж про себе. Поважаю силу полонених побратимів і сумую за десятками тих, кого назвали умовно зниклими безвісти, що поховані під руїнами термінала…»

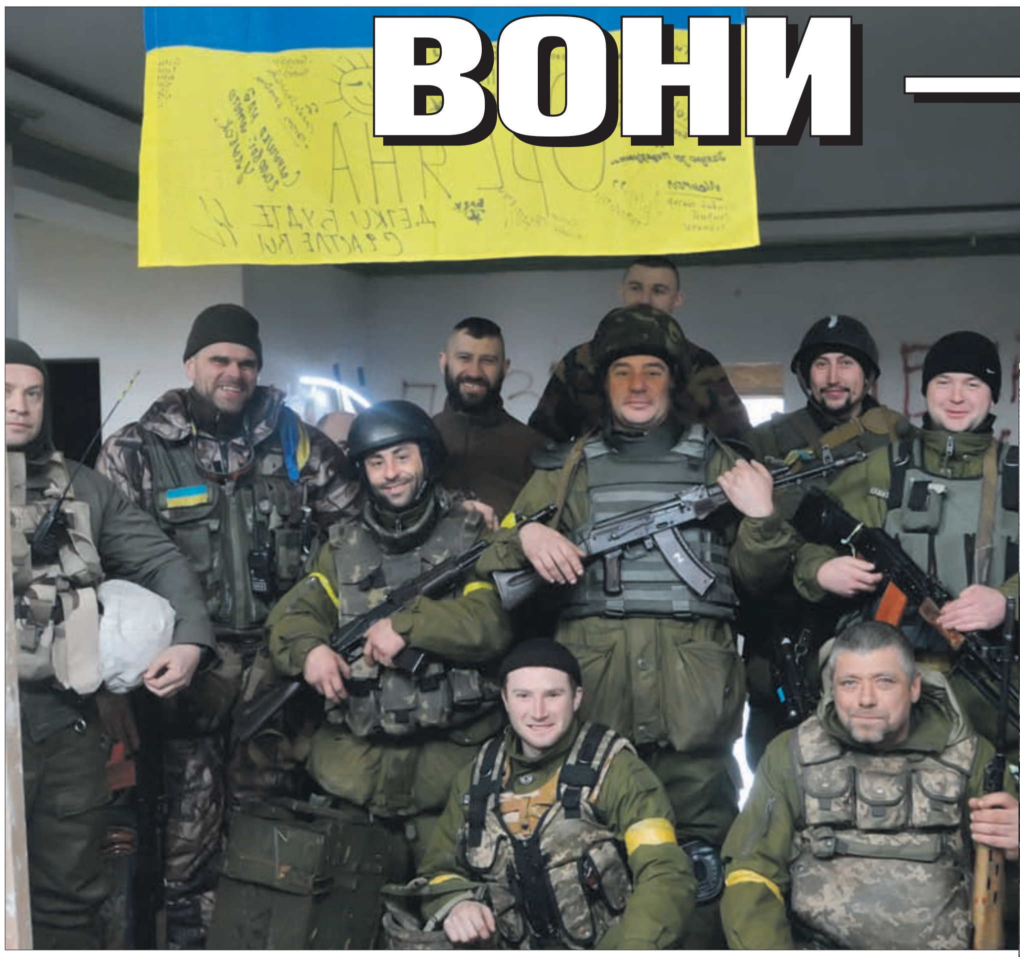
Будуть ще історії. Будуть розповіді про інших незламних бійців батальйону десантників. Дасть Бог, здійсниться і мрія кулеметника про народження сина, котрого він назве на честь гідної людини і котрому ніколи не доведеться крокувати стежками війни, як його батькові.

Віктор ШЕВЧЕНКО, «Народна армія»

Народна армія
14 лютого 2015 року

ФОТОРЕПОРТАЖ ІЗ ЗОНИ АТО

ВОНИ — ГОРДІСТЬ УКРАЇНИ!

Герої цих світлин, не шкодуючи своїх життів і здоров'я, відстоюють майбутнє українців. Їхня солдатська стійкість і мужність дозволяє багатьом українцям мріяти, будувати плани на майбутнє в новій країні. Вони впевнені: «Ніяка в світі сила нас не зламає, бо нас коріння наше в землі тримає». Вони — гордість української нації!

Квітами та орденами, обіймами та вигуками: «Ви — герої!» їх зустрічають у рідних містах під час короткострокових відпусток.

За наших солдатів щодня молиться вся Україна, мільйони українців вірять у нашу перемогу.

Інф. «НА»

Фото Олександра КЛИМЕНКА

15 ЛЮТОГО — ДЕНЬ ВШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ НА ТЕРИТОРІЇ ІНШИХ ДЕРЖАВ

КОМАНДИР ЛЕГЕНДАРНОЇ «АФГАНСЬКОЇ СОТНІ»

Того дня побував на Алеї Героїв антитерористичної операції на столичному Лук'янівському військовому кладовищі, де похований повний кавалер ордена «За мужність», двох Червоних Зірок, медалі «За відвагу» та інших нагород, відважний учасник війни в Афганістані, командир роти спецпризначення добровольчого батальйону «Айдар» Олег Міхнюк. І дотепер на могилі безліч вінків від бойових побратимів з 8-ї «афганської сотні», створеної Олегом Івановичем під час Революції гідності на столичному Майдані, і вдячних киян. Я стояв і довго вдивлявся в риси героя на великому портреті на могилі. Легка посмішка освітлює одухотворене обличчя. Очима небесного кольору він дивиться в незбагненну для нас далечінь. Поруч з фотографією — Державний прапор України. Мимоволі склалося враження, що зараз командир озирнеться, підніме правицю, вигукне рішуче: «За мною — вперед!» і поведе під цим прапором бойових побратимів в останню атаку…

Цими враженнями від побаченого поділився з дружиною Олега Івановича — Іриною Володимирівною Лукичевою. «Знаєте, я спочатку майже щодня приходила на могилу чоловіка. А потім зустріла тут священика, запитала, як мені краще зберігати пам'ять про нього? — розповіла Ірина Володимирівна. — Своєю чергою священик поцікавився, як я сприймаю смерть коханого. Сказала, що він живе в моїй душі, відчуваю його постійну присутність. Кожного вечора, подумки плануючи роботу на наступний день, звертаюся до Олега, прошу в нього поради, як краще її виконати. І знаєте, все вдається! Ніби мій чоловік веде мене дорогою життя…»

Багато з того, що не встиг зробити Олег Іванович для своєї «афганської сотні», відтепер продовжує Ірина Володимирівна. Вона очолює громадське об'єднання «Крила 8-ї героїчної сотні», безпосередньо опікується вирішенням проблем сімей загиблих на війні на Донбасі, колишніх воїнів-«афганців», інших категорій учасників антитерористичної операції. Як вона повідомила, на цей час її уваги потребують понад 30 таких родин. Одним Ірина Володимирівна допомагає отримати відповідний статус, другим організовує надання психологічної допомоги. А інших підтримує особистою участю у розв'язанні побутових проблем.

Познайомилися вони 15 років тому. Олег на той час працював у апараті Української спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів), де відповідав за соціальну реабілітацію учасників тієї війни.

— Коли вперше його побачила, подумала, що це чоловік моєї мрії: мужній, сильний, впевнений у собі, надійний, авторитетний, — розповідає Ірина Володимирівна і дістає «афганський» альбом чоловіка — своєрідний фотолітопис перебування його на війні в Афганістані.

Старший сержант Олег Міхнюк служив на посаді командира відділення 56-ї окремої десантно-штурмової бригади з 1983 по 1985 рік. На деяких світлинах він разом з бойовими побратимами. Є на них і ті, яких він на тій війні врятував. Перше поранення отримав у бою, забезпечуючи відхід товаришів із засідки, влаштованої душманами. Після лікування в госпіталі повернувся до своєї частини. Потім було друге важке поранення. І знову отримав його, рятуючи в бою життя підлеглих. Через нього старшого сержанта за станом здоров'я звільнили з військової служби. Вже по поверненні його додому «знайшли» два ордени Червоної Зірки, медаль «За відвагу».

— Та світлина, на якій він сфотографований з цими нагородами по поверненні додому, найбільше подобається мені, — каже Ірина Володимирівна і додає: «Ось дивлюся на це фото і ловлю себе на думці, що важкі випробування випали на його долю в Афганістані, але він був і залишився життєлюбом, впевненим у собі, у своєму майбутньому, яке потім створював своєю наполегливістю у досягненні мети».

По поверненні додому з війни в Афганістані Олег Іванович викладав допризовну підготовку в одному з навчальних закладів столиці, працював на будівництві машиністом крана, заочно закінчив інститут, набув фах інженера. Та найкращим часом для нього стала діяльність в Українській спілці ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів).Там він зажив такий високий авторитет серед учасників бойових дій, що Олегу Івановичу довірили на столичному Майдані минулого року очолити 8-у «афганську сотню». Тоді його бойові побратими живим щитом стали між правоохоронцями і активістами Революції гідності, намагалися запобігти кровопролиттю.

Пригадуючи ті події, Ірина Володимирівна розповіла, як на Майдані поруч з Олегом вибухнула граната. Врятував життя бронежилет, але роз'ятрило стару рану на спині, отриману в Афганістані. «Він ледве тримався на ногах, коли ввечері повернувся додому. Я обколола всю спину, знімаючи біль. А вранці знову пішов на Майдан. Як він тоді сказав: «Я просто зобов'язаний бути поряд з бойовими побратимами…»

Це життєве кредо — «бути поруч з бойовими побратимами» — покликало Олега Івановича на Донбас, де створювався батальйон «Айдар». Більшість його особового складу становили колишні воїни-«афганці». Звісно, що йому як одному з найавторитетніших довірили очолити роту спецпризначення. Її бійцям доводилося виконувати такі завдання, що, за словами його друзів, «афганські операції були немов дитяча військова гра «Зірниця». Адже за Гіндукушем ворог був відомий. А на Донбасі так звана гібридна війна має свої відмінності і ведеться за іншими законами. Та за будь-яких умов командир роти уміло організовував виконання бойових завдань і вважався одним з найудачливіших у батальйоні. Так було, коли його бійці зійшлися у двобої з російськими десантниками. Бій був настільки запеклим, що дійшло до рукопашної. У ньому жоден з підлеглих Олега Міхнюка не загинув. А от російські найманці після «знайомства» з його бійцями зазнали значних втрат і більше не наважувалися на пряме зіткнення.

Напередодні останньої поїздки в район бойових дій Олег Іванович побував у відпустці. Організував для коханої дружини і доньки-школярки Ані виїзд на дачу на березі Київського водосховища. Приготував шашлик, створив атмосферу сімейного свята. А вже наступного дня повернувся в Київ. У місті його «мобілка» не змовкала. Із почастішанням дзвінків з передової настрій Олега Івановича змінювався. Нарешті він сказав дружині: «Я маю відбути до своїх…»

Поцікавився в Ірини Володимирівни, чи були якісь передчуття перед тією розлукою? « Я відчувала настрій Олега Івановича вже по тому, що він постійно наголошував: «Пробач мені за все і не плач. Дружина командира завжди має бути красунею!» У доньки все запитував: «Що тобі купити? Чим тебе порадувати?..» А вже по дорозі на Донбас телефонував з кожної зупинки, заспокоював: «Все зі мною буде гаразд!» А в перший день відпустки висловив потаємну мрію: «От закінчиться війна нашою перемогою і ти мені народиш сина. Я відремонтую дачу, буду рибалити і ростити сина, а потім — онуків…»

Всі ці плани зірвав вибух снаряда поруч з командиром легендарної «афганської сотні», який пролунав 20 серпня 2014 року в селі Новосвітовка Луганської області. Напередодні Олег Іванович зателефонував доньці і попросив передати мамі, що з ним усе гаразд…

Після загибелі чоловіка Ірина Володимирівна неодноразово зустрічалася з його бойовими побратимами. Вони запевнили, що вовоюватимуть до перемоги і тим продовжать справу свого командира. А нещодавно Президент України Петро Порошенко вручив Ірині Володимирівні пам'ятну медаль «25 років виведення військ з Афганістану», якої герой тієї війни був удостоєний посмертно.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

ДВА ТОВАРИША — ДВІ ВІЙНИ

В біографіях двох моїх бойових побратимів Миколи Личака та Олександра Давидчука багато спільного. Обидва народилися в Київській області. Майже одночасно пройшли випробування війною в Афганістані. На ній Микола Личак був двічі поранений, нагороджений орденами та медалями. Микола Анатолійович у 1986 році брав участь в ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Коли звільнився з органів внутрішніх справ, працював на посаді начальника служби безпеки підприємства «Київ-млин». Ветеран війни в Афганістані брав активну участь у громадському житті, очолював Ірпінську міську організацію Української спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів). Був учасником Революції гідності у столиці України. Як волонтер надавав матеріальну допомогу українським військовослужбовцям у районі бойових дій під Луганськом. Під впливом побаченого і пережитого ветеран добровольцем пішов захищати незалежність і цілісність України.

Схожа біографія і в Олександра Давидчука. Він теж з бойовими нагородами повернувся додому з війни в Афганістані, брав активну участь у військово-патріотичному вихованні молоді, був членом Ірпінської міської організації Української спілки ветеранів Афганістану. Теж добровольцем відбув на Донбас захищати Україну. Спільною в цих воїнів-«афганців» є трагічна дата — 27 червня 2014 року Олександр Давидчук і Микола Личак загинули смертю героїв в селі Георгіївка Луганської області, рятуючи бойових побратимів.

Україна на державному рівні вшановує подвиги учасників бойових дій в Афганістані. Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з ветеранами тієї війни вручив їм пам'ятні медалі «25 років виведення військ з Афганістану», високо оцінив особистий внесок у розвиток ветеранського руху, патріотичне виховання молоді. Сьогодні Україні так само потрібні їхні відповідальність, мужність та впевненість. Президент України також зазначив, що нових героїв, захисників України треба виховувати й на подвигах воїнів-«афганців».

Володимир НОВІКОВ,
полковник запасу,
учасник війни в Афганістані

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

ЯК ЛЮБОВ ЗУПИНИЛА... ДИВІЗІЮ

Цю історію розповів учасник бойових дій в Афганістані Ігор Костанян. Він був нагороджений двома орденами Червоної Зірки, медаллю «За відвагу». Ветеран добре пам'ятає, як любов … зупинила на кілька хвилин виведення його з'єднання з Афганістану.

— Наша дивізія вирушила з цієї країни на два дні раніше за основні сили обмеженого контингенту радянських військ в Афганістані. Рухалися ми колоною. Все було детально розписано: час виходу, інтервали між підрозділами, швидкість руху. Головне, наказував комдив, ні на секунду ніде не зупинятися, перетнути кордон без зупинок.

Розвідувальна рота йшла в голові колони. Над третьою бойовою машиною вітер розвівав бойовий прапор дивізії, який тримав у руках командир роти Віктор Куликов. Попереду — міст, за ним — територія СРСР і кінець війни. І раптом ніби з-під землі перед ревучою броньованою колоною виникла тендітна жінка. Ротний з острахом побачив, як передня БМД загальмувала і зупинилася. Його заступник старший лейтенант Сергій Кібіткін нахилився й намагається підняти незнайомку на броню. І коли це не вдалося, зупинив бойову машину. Тим часом по всій колоні у шлемофонах прогримів голос генерала: «Що сталося?»

А Кібіткін зістрибнув на землю і потрапив в обійми жінки. «Боже! Та це ж його дружина Роза, — зрозумів ротний. — Звідки вона тут узялася? Як подолала прикордонні перешкоди? Хто дозволив?» Генеральських матюків старший лейтенант не чув, бо відключився від зв'язку. Колона завмерла. Бойовий прапор дивізії повис вздовж древка. Здавалося, що всі завмерли навколо цих двох закоханих людей. Секунди несподіваного щастя були для них найвищою нагородою за два роки розлуки, очікування, віри в зустріч…

Колона якось непомітно рушила. Генеральський гнів змінився в ефірі тишею. Ротний почув, що знов над ним зашелестів шовк дивізійного прапора. З'єднання у повному складі прямувало додому.

А щодо самого Сергія Кібіткіна, то його афганська доля склалася напрочуд цікаво. Він був серед тих, хто в 1979 році у складі цієї дивізії увійшов до Афганістану, служив строковому сержантом. З війська вступив до військового училища і вже офіцером повернувся на війну в ту ж дивізію. Воював у її складі до виведення з Афганістану. Це він і його дружина Роза на кілька хвилин призупинили її повернення на Батьківщину. Та ніхто з воїнів-«афганців», починаючи з генерала, не засудив їх за це. Навпаки — всі вони пережили хвилюючі хвилини, ставши свідками прояву такої любові двох сердець! А саме подружжя Кібіткіних після війни виростило і виховало трьох донечок. А ту історію хвилюючої та прекрасної їхньої зустрічі, яка відбулася 26 років тому, і досі з теплотою згадують бойові побратими.

Володимир ЧІКАЛІН, «Народна армія»

НА ПОЕТИЧНІЙ ХВИЛІ

Аліна СУЛТАНОВА

***

З тобою я, ти знай, солдате мій,
В час перемоги та в хвилини скрути.
Ти відчувай, що за спиною весь народе твій
Чекає, що прийдеш і більш війні не бути.
З тобою я, мій любий, ти не бійся.
Я кожну ніч молюсь за вдачу твою, рідний.
Вночі від щирих слів моїх ти грійся!
Герою наш, будь Батьківщині вірний.
З тобою я, ти знай, солдате мій,
І зараз на твоєму боці справедливість.
Мужність і сила — це є образ твій.
Рушай! Вдячні будемо ми за сміливість.

МІЖНАРОДНИЙ ТУРНІР «ОФІЦЕРСЬКІ СТАРТИ»

ВОЇНИ-«АФГАНЦІ» — ВОЇНАМ АТО

Під таким гаслом в Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського проводився міжнародний турнір «Офіцерські старти» з міні-футболу, присвячений 26-й річниці виведення військ із Афганістану.

— Дуже приємно, що спортивний комітет Національного університету оборони продовжує славну традицію проведення щорічного турніру «Офіцерські старти» з міні-футболу серед команд Збройних Сил України, інших установ Міністерства оборони України та вищих навчальних закладів, — зазначив заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед.

За право бути першими змагалися збірні футбольні команди Генерального штабу, Командування Сухопутних військ Збройних Сил України, Національної академії СБУ, Повітряного командування «Центр», НУОУ імені Івана Черняховського та Збройних Сил Республіки Казахстан.

Після дводенної запеклої боротьби на футбольному полі визначилися переможці. 1-ше місце посіла збірна команда Національного університету оборони України, 2-ге — збірна команда Генерального штабу Збройних Сил України, 3-тє — гравці команди Повітряного командування «Центр».

Варто зазначити, що цього року такі змагання проводилися вдосте та з ініціативи учасників та їхніх організаторів

мають доброчинне спрямування. Кошти, зібрані учасниками бойових дій в Афганістані, гравцями, вболівальниками та спонсорами, будуть передані воїнам АТО і постраждалим під час виконання бойових завдань на Сході України.

Владислав ІЛЬЧЕНКО, «Народна армія»

НАРОДНА ПІДТРИМКА

ДОБРЕ БРАТСТВО КРАЩЕ ЗА БАГАТСТВО

Сьогодні чимало українців, громадських організацій усіляко допомагають Збройним Силам України, які на Сході держави відстоюють наш суверенітет і територіальну цілісність. Львівська обласна організація Товариства сприяння обороні України теж долучилася до цієї благородної справи.

— Не можна бути осторонь, коли різні покидьки намагаються розшматувати твою країну, — говорить її голова полковник запасу Василь Хамула. — Кожен із нас має зробити свій посильний внесок у перемогу над ворогом. Для цього необов'язково брати до рук зброю.

За цими словами — конкретні справи. Наприклад, оборонці Галичини вже перерахували на потреби антитерористичної операції понад 30 тисяч гривень. Керівництво спортивно-технічного клубу первинної організації «Львівська політехніка» від самого початку антитерористичної операції шефствує над особовим складом зенітно-ракетного підрозділу 24-ї механізованої бригади, що перебуває в зоні АТО.

— Ми передали бійцям дизель-генератор, 5 радіостанцій, медикаменти, продукти харчування, зокрема і сухі пайки, — говорить директор спортивно-технічного клубу первинної організації «Львівська політехніка» Роман Роговський. — А також пусково-зарядний пристрій для автомобільних акумуляторних батарей. Розуміємо, що це не так вже й багато. Тому маємо намір продовжувати цю роботу.

Для забезпечення роботи Львівського обласного військкомату під час мобілізації галичан до Збройних Сил України та інших військових формувань, яка проводилася минулого року, Львівська автошкола виділила автомобіль.

Для оповіщення військовозобов'язаних Золочівська та Лопатинська автошколи, а також Радехівський районний спортивно-технічний клуб теж виділили автотранспортні засоби.

Працівники Сокальського, Перемишлянського, Пустомитівського районних спортивно-технічних клубів, Турківської та Лопатинської автомобільних шкіл тісно і плідно співпрацюють з волонтерами, щоб зібрати і доставити в зону АТО продукти харчування, теплий одяг і військове спорядження.

Автоспортсмени спортивного клубу «Шатун» ТСО України В. Гавриленко, К. Бородавченко, А. Нагаєвський спільно із заступником голови товариства Віктором Поваровим передали одному із підрозділів ЗС України автомобіль підвищеної прохідності ЛуАЗ-969. Автоспортсмени-волонтери подарували також дизельну електростанцію, автомобільний двигун та запчастини до пошкодженої бойової машини.

Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

СТОП-КАДР

Уже кілька місяців учні Тернопільського вищого професійного училища сфери послуг та туризму шиють одяг для наших військових. Маскувальні костюми та білизну майбутні кравці виготовляють на практичних заняттях: вдосконалюють свої навички й допомагають українському війську.

ПЕРЛИНИ МУДРОСТІ

В дитинстві відкриваєш материк, котрий назветься потім — Батьківщина.
Л. КОСТЕНКО

***

Жива душа народна, жива, неподоланна!
О. ДОВЖЕНКО

***

Вітчизна — ось і альфа, і омега!
В. ПАВЛИЧКО

***

Вітчизна — це не хтось і десь, Я — теж Вітчизна.
І. СВІТЛИЧНИЙ

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 14–17 лютого: *хмарно з проясненнями, місцями мінлива хмарність. Переважно без опадів. Вночі та вранці місцями туман. На дорогах ожеледиця. Вітер 14–15 лютого змінних напрямків, 3–8 м/с, 16–17 лютого північної чверті, 5–10 м/с, місцями пориви 15-20 м/с. Температура повітря: 14 лютого вночі -2…-7°С, на сході -8...-13°С; вдень -2...+3°С, на заході та півдні +1...+6°С. 15–17 лютого вночі -4...-9°С, місцями до -15°С; вдень -3...+2°С, на півдні місцями до +6°С.*

По Києву та області 14–17 лютого: *мінлива хмарність. Переважно без опадів. Вночі та вранці місцями туман. На дорогах ожеледиця. Вітер 14–15 лютого змінних напрямків, 3–8 м/с, 16–17 лютого північної чверті, 5–10 м/с, місцями пориви 15–20 м/с. Температура повітря: 14 лютого вночі -2…-7°С; вдень -2...+3°С. 15-17 лютого вночі -4...-9°С, місцями до -15°С; вдень -3...+2°С.*

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20104
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 39810**

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Ігор ПАРУБСЬКИЙ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Pp - Реклама редакції (подається безкоштовно)
P - Реклама платна